

Sławomir Kadrow, Krzysztof Telepko

Sobibór, gm. Włodawa, woj. chełmskie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 18, 12

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

drapacze tarnowińskie oraz 4 ryłce węglowe. Pozostałą część inwentarza stanowią odłupki, luski oraz pojedyncze wióry. Wystąpiły także fragmenty płyty piaskowcowej /składanka/ ze śladami łupania.

Powyższy inwentarz odnosić należy do schyłkowego paleolitu. Brak bardziej charakterystycznych form narzędziowych oraz niekompletne dane o technice /brak rdzeni/ utrudniają bliższe określenie kulturowo-chronologiczne.

Po kilkuletniej przerwie /struktura upraw/ badania będą kontynuowane.

SOŁBÓR, gm. Włodawa
woj. chełmskie
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Chełmie
Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego
we Włodawie

Badania prowadzili mgr mgr Sławomir Kadrow i Krzysztof Telepko. Finansował WKZ w Chełmie i Muzeum Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego we Włodawie. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo od mezolitu do epoki brązu.

Stanowisko położone jest na ustabilizowanej wydmy o powierzchni 6 ha na terenie zalewowej Bugi, około 1,5 km na wschód od budynku szkoły podstawowej w Soborze.

Materiał zabytkowy koncentruje się w północnej części wydmy na powierzchni 0,5 ha. Prace rozpoczęto od sporządzenia szczegółowej planigrafii rozkładu zabytków krzemienianych i ceramicznych na obszarze 34 arów. Wstępnie udało się wyróżnić 6 skupień materiału zabytkowego o średniej pow. 2 arów. Zdecydowanie dominują wyroby krzemienne /miejscowy surowiec wołyński ze złoża wtórnego/. Fragmenty ceramiki stanowią ok. 20% ogółu zabytków. Zebrano bardzo bogaty zbiór zabytków kultur mezolitycznych: komornickiej i janiślawickiej /rdzenie, wyroby mikrołityczne/. Reprezentowane są również kultury z przełomu neolitu i epoki brązu: kultura ceramiki dojkowo-grzebykowej i trzebnickiej /liczne fragmenty bogato ornamentowanej ceramiki/.

Teren stanowiska ulega stalej dewastacji w wyniku działalności rolniczej i spowodowanej tym erozji.

Badania będą kontynuowane.

USCIE GORLICKIE
woj. nowosądeckie
Stanowisko 2 - "Orzeszów"

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził mgr Paweł Valde-Nowak. Finansował WKZ w Nowym Sączu. Pierwszy sezon badań. Obozowisko górno- lub schyłkowopaleolityczne.

Stanowisko jest położone na lewym brzegu Ropy, w miejscu przełomu rzeki przez masę G. Homola /691,9 m n.p.m. / i G. Kopa /670,0 m n.p.m. / w Beskidzie Niskim. Znajduje się na plejstocenickej, zwirowej teraście, osiągającej wysokość ok. 15 m.

Materiał zabytkowy wystąpił powierzchniowo w rozległym skupieniu o średnicy kilkudziesięciu metrów, 50-100 m na południe od krawędzi podcięcia erozyjnego terasy.

W trzech wykopach sondażowych, o łącznej powierzchni 6 m², stwierdzono bezpośrednie zaleganie warstwy gleby współczesnej na zwirowo-gliniastej serii związanej z akumulacją fluwalną. Tym samym, w połączeniu z obserwowaną głęboką orką traktorową w badanym miejscu, sondowane stanowisko uznać należy za kompletnie zniszczone i zalecać jedynie powierzchniową eksplorację materiału zabytkowego.

Uzyskany inwentarz liczy ponad 80 wyrobów wykonanych wyłącznie z czerwonego radiolarytu pienińskiego, w tym 1 rdzeń jednopiętowy wiórowy ze śladami formowania szępkowego, odłupki i wióry, m. in. ze śladami dwupiętowości oraz pojedyncze narzędzia - stypowy masywny przekuwacz wykonany z szępką, ryłec, skońcy półyliczak i odhipek retuszowany.

Cechy uzyskanych wyrobów nie pozwalają na bliższe określenie kulturowo-chronologiczne inwentarza.

Badania nie będą kontynuowane.

WOLA RANIŻOWSKA, gm. Raniżów
woj. rzeszowskie
Stanowisko 17

patrz
okres wpływów trzmińskich